

Слабадан ВУКАНАВІЧ

Слабадан Вукана-
віч нарадзіўся ў 1944 годзе. Прафе-
сійны літаратар.
Жыве ў Падгоры-
цы (Чарнагорыя).
Аўтар кніг вершаў
"Зорнае пер'е",
"Касмічнае пера-
сяленне Мэнтэнегра", "Куды нам
далей", "Крылатыя рыбы нясуць
златавустага Іераманаха", "Ты не
паверыш, Амалія ператварылася
у вятрак", кнігі прозы "Пяць ліб-
рэта для балета", рамана "Ключ-
Маятнік", сямі кніг для дзяцей і
іншых. П'есы ставіліся ў тэатры і
на радыё. Творы С. Вуканавіча пе-
ракладзены на англійскую, фран-
цузскую, італьянскую, арабскую,
рускую, беларускую, польскую,
венгерскую, румынскую, турэц-
кую, балгарскую, албанскую, слав-
енскую, македонскую мовы.

Нацыянальная бібліятэка ў Мінску

Прыбыў шкляны Вавілонскі каўчэг
У ім вякі будаўніцтва цывілізацыі
Водгулле нашэсцяў
ордаў захопнікаў
Водсвет збудаванага разбуранага
і спаленага

Гармонія перамагла войны
Словы адолелі руіны
і збудавалі масты
Выявы гожыя пакрылі немачы
і самую смерць
Шкляны Вавілонскі каўчэг
ацаляе кнігамі

Прымае і пасылае сігналы
Шкляны Вавілонскі каўчэг
Мірыяды кніг шлюць
Сусвету пасланні

Што мы былі і ёсць
Сцены бібліятэкі Зямлю
апярэзываюць

У шкляным Вавілонскім каўчэгу
Ідзе дыялог мудрацу ваяроў
і нягоднікаў

Сутыкаюцца праўда
і ашуканства

Сутыкаюцца змрок і свято

Колькі лабірытаў
Неразгаданых загадак
Процьма пагібелі і мала радасці
Без меры жорсткасці
і мала пяшчоты

Цыклоп вялізны а Давід невялічкі
Ды малое щасце перамагае
вялікую жалобу

Прыбыў шкляны Вавілонскі каўчэг
Усе мы ў ім, а ён у нас
А за намі памяць
і мудрасці запаветы

На шкляным Вавілонскім каўчэгу
Кожны можа падарожнічаць у часе
Наведваць сусветы іншыя
Жыць да тысячи светлавых гадоў
здзейсніць неймаверныя мары
пра вечнасць

А без шклянога Вавілонскага
каўчэга

Былі б мы глухімі да мінуўшчыны
Сляпымі былі б да сучаснасці
Не разумелі б мовы будучыні

Хто марыць не ўмее
Той і не жыве

Застаецца каменем
Застаецца пусткаю

Шкляны Вавілонскі каўчэг

прыбывае і адывае
Падарожнічае, але не знікае

Цуд, што немагчыма яго дагнаць
А тым больш апярэдзіць

Ён захоўвае памяць і душы нашы
Забяспечвае працяг існавання

Шчаслівы той,
хто каўчэг Вавілонскі мае

Мінск, 6-7 верасня 2008

Пераклад з сербскай

Аляксея ЧАРОТЫ